

سالروز شهادت آیت‌الله غفاری شهید سیاه‌چاله‌های طاغوت

آیت‌الله حسین غفاری یکی از روحانیون مبارز علیه رژیم پهلوی بود که در مسیر دفاع از آرمان‌های نهضت اسلامی و امام(ره)، شدیدترین شکنجه‌ها را در زندان‌های ساواک تحمل کرد و سرانجام نیز به درجه شهادت رسید.

آیت‌الله حسین غفاری یکی از روحانیون مبارز علیه رژیم پهلوی بود که در مسیر دفاع از آرمان‌های نهضت اسلامی و امام(ره)، شدیدترین شکنجه‌ها را در زندان‌های ساواک تحمل کرد و سرانجام نیز به درجه شهادت رسید.

آیت‌الله حسین غفاری در روستای دهخوارقان تبریز که امروزه آذرشهر نامیده می‌شود، چشم به جهان گشود. پدرش کشاورزی زحمتکش بود. حسین در دوران کودکی پدرش را از دست داد و گرد یتیمی بر سیمای معصوم او نشست و به سبب فقر و مشکلات اقتصادی ناشی از بی‌پدري از ۶-۷ سالگی مجبور شد، هم پای برادر و خواهر برای تأمین هزینه‌های زندگی به کشاورزی و کارگری بپردازد. او به رغم مخالفت‌های عمومیش با درس خواندن او، به مطالعه و تحصیل روی آورد که در این زمینه دایمی مرحومش حجت‌الاسلام میرزا حسن غفاری معروف به دهخوارقانی مشوق او بود. حسین مرحله مقدمات دروس حوزه را از حاج شیخ علی و میرزا محمدحسن منطقی فراگرفت و رسائل و مکاسب شیخ انصاری را نزد دایمی خود حجت‌الاسلام سیدمحسن میرغفاری آغاز کرد و در تمام این مدت تحصیل نصف روز را کار می‌کرد و نصف روز را به تحصیل علم و دانش می‌گذراند.

وی برای تکمیل تحصیلات علمی اش در سن ۳۰ سالگی در شرایطی که شهر قم رفته، به مرکز مهم علمی پژوهشی و فقه اسلامی و شیعی تبدیل می‌شد، به این شهر مقدس مهاجرت و به مدت ۱۱ سال در این شهر رحل اقامت افکند. از محضر آیات عظام فیض(ره)، حاج سیدمحمدتقی خوانساری(ره) و آیت‌الله العظمی بروجردی(ره) بهره‌مند شد و مدتی هم در دروس آیت‌الله حجت کوه‌کمره ای حاضر شد. آیت‌الله غفاری آثار علمی متعددی داشته‌اند که از جمله آن، حاشیه مفصلی بر کتاب عروة الوثقی است که البته بسیاری از نوشته‌ها و آثار خطی و ادبی وی در جریان دستگیری توسط ساواک از بین رفته است.

شهید غفاری در دوران تحصیل با خانواده روحانی مجاهد و فرزانه آیت‌الله میرزا علی مقدسی تبریزی از علمای بصیر و آگاه دوران و صاحب هفته‌نامه «الدین و الحیات» آشنا می‌شود. این آشنایی زمینه‌ساز ازدواج با دختر میرزا علی مقدسی می‌شود. معاشرت آیت‌الله غفاری با گروه‌های مختلف اجتماعی همچون کارگران، کشاورزان، دانشجویان و حضورشان در میان مردم را می‌توان از مهم‌ترین عوامل آگاهی‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ایشان دانست. عمده‌ترین فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی ایشان در سال‌های قبل از ۱۳۴۱ در قالب تبلیغ و ارشاد دینی و آگاه‌سازی مردم در نقاط مختلف کشور بود.

در سال ۱۳۴۲ در جریان نهضت عمومی علما، آیت‌الله غفاری نیز در مسجد الهادی(که امامت آن را بر عهده داشت) سخنرانی‌هایی را علیه تصویب لایحه انجمن‌های ایالتی و ولایتی ایراد کرد و به همراه علمای تهران اعلامیه‌هایی را نیز امضا کرد که در آن زمان چاپ و توزیع شد و همچنین به همراه سایر علمای تهران در تحریم انقلاب سفید اعلامیه‌هایی را صادر کرد. شهید غفاری پس از وقایع مدرسه فیضیه قم و مدرسه طالبیه تبریز در فروردین سال ۱۳۴۲ سخنرانی‌های شدیدالحنی را در مسجد الهادی(ع) ایراد کرد که به دنبال همین فعالیت‌ها در دی ماه ۱۳۴۳ دو روز پس از سخنرانی پرشور و افشاگرانه اش در مسجد خاتم الاوصیا(ص) توسط مأموران شهرستانی دستگیر و زندانی می‌شود. در زندان هم به فعالیت‌های علمی تبلیغی خود ادامه می‌داد. سرانجام این روحانی جسور و بی‌باک بعد از سال‌ها تحمل زندان بر اثر فشار شکنجه در هفتم دی ۱۳۵۳ خورشیدی به شهادت رسید و در آرامگاه دارالسلام قم به خاک سپرده شد.